

Prepevala sta Matijec in Gregec preko vse senožeti in še celo tam po produ sta prepevala veselo. Za roko sta se držala in sta spela proti domu. Sredi proda pa je ležal na veliki skali mokri Jakec. Kakor martinček je ležal na solncu, pa je čakal, da ga posuše solnčni žarki . . .

Lepo je okrasil tisti večer grbavi Gregec oltarček Matere božje. Solnce je bilo ravno zašlo, in lepo so rdeli in žareli visoki snežniki, ko je prižgal Gregec na oltarčku svetlo lučko. Na vasi je zapel zagorski zvon v tihi večer. Pokleknil je tedaj grbavi Gregec. Pobožno je sklenil svoje roke, pa je pogledal hvaležno in zaupno na podobo Matere božje. Pobožno je molil in je priporočal Kraljici pomladi — sebe in Matijca.

Veselo je trepetala lučka na oltarčku. Naravnost v obraz je svetila grbavemu Gregcu. Obsvetila je tam dve gorki solzi, ki sta pritekli dečku iz oči, ko je molil tudi za Matijca in se je zahvaljeval Materi božji, da mu je dobila prijatelja — prijatelja, ki ga bo imel vedno rad in ga bo vedno branil. Pa četudi je Gregec nesrečen, ker ima grbo na hrbtu, vendar bo vesel in zadovoljen, dokler ga čuva Mati božja in zlati Matijec . . .

Preden je šel Gregec k počitku, je še materi potožil vso svojo bridkost. Ljubeča mati ga je znala tako potolažiti in umiriti, da je molil tudi za Jakca.

Pet pedi.

Polž je vprašal prepelico:
„Kaj je pota do vasi?“
Prepelica je zapela
v gostemprosu: „Petpedi.“

Polž je pet pedi prelezel,
a vasi še bilo ni;
jezen kazal je rožičke,
dolge skoraj pet pedi.

Prepelica je rožičke
odkljuvala: Hihih!
In prodala jih je polju
za prosenih pet pedi.

S. S.

